Наша Будучність

Рік II. Число 8. Серпень, 1946.

Наша Будучність — Орган Українського Католицького Юнацтва. Виходить раз у місяць. Річна передплата — 50 центів. Адреса Редакції: Our Future, Box G. Mundare, Alberta. Адреса Управи: Ukrainian Catholic Youth, 8820 - 111th St., Edmonton, Alberta, Canada.

ЗМІСТ "НАШОЇ БУДУЧНОСТИ." — РІК II. Ч. 8, 1946.

Пояснення Окладинки

Велика знимка на окладинці представляє нам чотирьох многонадійних членів нашої opaґнізації. Вони всі є з Калґар, Алта., і були в Вінніпеґу на Зїзді вислані своїм відділом як делеґати. Їхні імена: З ліва: п. Йосиф Кравець і Полі Журавель. З правої сторони: Стефан Солодкий і Анна Родак. Цим чотирьом працівникам У.К.Ю. і всьому відділові в Калґарах бажаємо якнайкращого поступу і сподіємося у слідуючім числі написати дещо більше про них.

Наша Будучність

Рік II. Число 8. Серпень, 1946.

ПО ПЕРШІМ КОНҐРЕСІ

Вже місяць по Конгресі. Він вже належить до минулого. Однак його значіння і його наслідки заєдно стоять наче перед нашими очима і все свіжі в нашій памяті.

Це був перший Конгрес. Перший за 50 літ. Ми всі на нього очікували. І коли прийшла пора, ми всі взяли в нім участь — як не особисто, то бодай через наших представників. Мати на першім зїзді поверх 600 представників з різних парохій, це щось великого. Це значить, що ми справді хочемо спільної праці, спільної поради. Це значить, що в нас є сила. Це значить, що як ми використаємо свої сили, ми можемо зробити дуже велику роботу. Але до цього треба одного проводу, одного напрямку у всіх.

І це якраз ми дістали як овоч того славного зїзду. Там тоді створено Централю Українців Католиків Канади, яка має провадити всі наші домініяльні орґанізації до одної спільної цили — заховати всіх українців при Церкві й народі, і поширювати Христове царство на чимраз ширші круги. Відтепер маємо один провід, що буде нам всім, розкиненим по цілій Канаді, надавати один плян і перед нею будемо здавати звіти з нашої праці. І в тім може лежати дуже світла будучність для нас, бо що ми досі робили окремо й без відома інших, те тепер будемо старатися осягнути спільними силами. А як всі католики Канади підуть разом, одним фронтом, то легко можна буде осягнути великі й досі нечувані успіхи.

Цей зїзд є важний особливо для нас — УКЮ. Це тому, що на нас всі інші домініяльні орґанізації покладають великі надії. Вони бачуть, що ми вже замолоду горнемся до зорганізованого життя і колись маємо заняти своє місце в їхніх орґанізаціях. І ми мусимо тим сподіванням відповісти. Ми повинні про це все памятати і стреміти до того, щоб ми виробилися на гідних членів кожної орґанізації, чито буде БУК, чи ЛУКЖ, чи яке інше. Ми колись маємо заняти провідні місця і самі провадити подібними нарадами. А цього всього маємо навчитися тепер — в нашій молодечій орґанізації УКЮ. Тому користаймо з цеї нагоди, виробляймося на людей діяльних, цікавмося релігійним життям нашого загалу. Будьмо добрими членами нашого товариства, щоб колись були відповідними стати в ряди інших товариств і сильніше працювати для своєї св. Церкви й народу.

Помічні Вказівки для Молоді

Минулого місяця в Саскатуні відбувся Курс Провідників УКЮ. На тім курсі мали виклади найздібніші провідники молоді в Канаді і певно, що їхні виклади є дуже важного змісту. Вони мали на цілі виховати багато молодих членів УКЮ на добрих провідників у їхніх околицях.

Саме тепер маємо на руках деякі уступи з викладів виголошених Впр. Братом Методієм, ЧБХШ., що їх він зволив нам прислати. В цім першім уступі Впр. Брат Методі4 подає кілька дуже влучних способів, при помочі котрих можна дуже легко познайомлювати молодь зі собою, коли вони досі були незнайомі. Наводимо їх вцілости.

1. Числа — Два кошики (капелюхи, шапки), в однім числа від одного вгору — кожне осібно —для хлопців, — у другім для дівчат. При вході хлопці й дівчата витягають числа.

Ціль — В головній салі хлопці шукають за дівчатами, що мають такі самі числа,— знайомство. На якийсь час ця дівчина є товаришкою хлопця.

2. Пословиці — Пишеться пословиці на довгих карточках. перетни ці карточки на половині пословиць. Карточки з першою частиною пословиць кинь до кошика для хлопців, а другу половину для дівчат. В салі хлопці шукають дівчат, що мають другу частину їх пословиць.

ДЕЯКІ ПОСЛОВИЦІ

1. Згода будує — незгода руйнує.
2. Без Бога — ані до порога.
2. Чоловік стріляє — Бог кулі носить.
4. Ліпше один пташок у руці — як два в лісі.
5. Чуже — не загріє.
6. На злодію — шапка горить.
7. Порожна бочка — найбільше гудить.
8. Не кажи гоц — доки не перескочив.
9. Спини воли — бо процесія йде.
10. Баба з воза — коням легше.
11. Хто рано встає — тому Бог дає.
12. Стереженого — Бог стереже.
13. Бога взивай — а рук прикладай.
14. Як трівога — то до Бога.
15. Нагинай галузку — поки молода.
16. Де два бються — третій користає.
17. Не пхай носа — до чужого проса.
18. Яке їхало — таке здибало.
19. Хто мастить — той їде.
20. На чужий коровай — рук не простягай.
21. Чиєсь весілля — а курці смерть.
22. Чим горшок накипить — тим його чути.
23. Чекай псе — заки кобила здохне.
24. Казала Феся — що обидеться.
25. Як до тебе не пють — не кажи дай Боже здоровля.
26. До чого бик навик — до того риче.
27. Вовка все — тягне до ліса.
28. Чуже бачить під лісом — а свого під носом не видить.
29. Як постелиш — так будеш спати.
30. Як Івась не навчиться — то Іван не зможе.
31. Як на Благовіщення — так на Великдень.
32. Хочеш мати ворога — позич йому грошей.
33. Дивиться як теля — на нові ворота.
34. Хто їде — той не стоїть.
35. Трафила коса — на камінь.
36. Мовчи язичку — будеш їсти кашу.
37. В компанії — і смерть мила.
38. Голодній кумі — хліб на голові.
39. Я за образи — а він за гарбузи.
40. Терпи козаче — отаманом станеш.
41. Хто терпен — той спасен.
42. З дощу — під ринву.
43. З під стріхи — на дощ.
44. З моркви — в хрін.
45. Чим дальше в ліс — тим більше дров.
46. Де дрова рубають — там тріски летять.
47. Вилізло як — шило з мішка.
48. Сама дре мішок — сама квічить.
49. Бють — і плакати не дають.
50. Трапилося як — сліпій курці зерно.
51. Добрі рукавички — але не на мої руки.
52. Бідний як — церковна миш.
53. Говори до гори — а гора горою.
54. Чув що дзвонили — але не знає де.
55. Гора з горою не зійдеться — а людина з людиною зійдеться.

3. РАХУНКИ. — Хлопцям дати рахунки (додавання, множення і т. п.) а дівчатам відповіди. Щоб знайти собі товаришку хлопець шукає дівчини, що має відповідь на його рахункове питання. Треба так робити щоб кожна відповідь мала інше число.

Увага. Таких способів познакомлення можна піднайти багато більше.

A White Courtship--Ideal of Youth

The decision of supreme importance in the life of a young man or woman is the choice of a help mate for life. The consequences of that choice are momentous and far-reaching. They penetrate the whole of one's earthly life; they even shoot into the far regions of eternity. Hence this decision should be made with the greatest care, prudence and wisdom of which one is capable.

Company keeping and courtship have their justification in as far as they assist young people in making a wise choice. Indeed it can be said that the whole social mingling of the sexes during adolesence has as its chief end their preparation and development so that they may choose a congenial partner in marriage

For that reason acquaintance and friendship between the sexes should be fairly extensive. Dances, dramatics and socials of various kinds are all designed to promote such acquaintance.

Hence it is important for all young people to avail themselves of the many opportunities provided for the promotion of the opposite sex.

The whole period before courtship should be wisely employed for the widening of ones circle of acquaintances and friends. Since courtship limits one's interest to a single person, it should not be undertaken when one is not in a position seriously to consider marriage. This means that steady company keeping is out-of-place for youths of high school age. How often have we seen even a college freshman, smitten with "love at first sight," limit her days to a single boy, only to have the romance fade in the senior year, leaving her high and dry? In short we say to young people looking wonderingly and wistfully at the horizon of marriage: Don't pull down the curtains prematurely upon the enterprise of making friends. Don't get panicky. Keep your head. Take your time and look around you. Meet many young people of good reputation and character. Explore their interests and learn something of their disposition. Then you will be in a better position to choose intelligently.

Remember that marriage lasts for life. If you choose with haste, you are likely to regret at leisure all the rest of your life.

Keeping steady company has a function to fulfill. It is to enable a young couple to learn more about the qualities of mind and heart and character of each other, to explore the areas of congeniality in taste, culture, disposition and character, ascertain their fitness as partners in the most intimate and enduring union which life offers. This is no small job. It is the most serious one they will ever be called upon to undertake.

Before undertaking steady courtship, however, they should be reasonably sure of their congeniality and should be in a position where they can definitely plan to marry within a reasonable length of time. Would it be fair to monopolize a young girl's time for long precious years, with the possibility that the romance may crumble at the end?

Every reasonable courtship should be preceeded by wide acquaintances with others, by the attainment of a sufficient age to understand the tremendous responsibilities of marriage, and by the approximate achievement of the financial resources to establish and maintain a home. When any of these antecedents are lacking, it is unwise to keep steady company. It would more likely defeat the couple. It would be similar to expecting June roses to blossom before spring has melted the snows of winter.

So much then for the practical suggestion about aquaintance among the sexes and the purpose of courtship. In the next issue we will deal with the importance of the preservation of chastity during courtship, the dangers which threaten it, and the means suggested by human prudence and divine wisdom for its protection.

Professor: What is the outstanding contribution chemistry has made to the world?
Student: Blondes.

Doctor: You must not stay out late at night, Mr. Smith.
Mr. Smith: Is the night air bad for me, doctor?
Doctor: No, it isn't that. It's the excitement after getting home that hurts you.

Well, did you get any surprize presents for your birthday?
—Yes, father. I got a book from Bill I lent you last year.

"What's the trouble, Gertie?"
"Aw, the spaghetty's too stringy."
"Why doncher try it wid yer veil off?"

Dot: Why does your husband stick his hand out when he's driving?
Dora: The worm's getting ready to turn.

Teacher: Johnny, what is one fifth of three sixteenths?
Johnny: I don't know exactly, Miss, but it's too small to worry about.

Anti-Waste Note: Fittings in the house of a Hollywood film actress are made of gold. All the curtains are hung on her former wedding rings.

Наш Перший Конґес у Вініпеґу

Один з найкращих осягів української католицької дієцезії в Канаді є величавий Конґрес, що відбувся минулого місяця у Вініпеґу. Це був великий крок вперед — цей великий Зїзд.

Про нього знали і ним цікавилися люди на високих становищах. Між іншими, привіти цьому Зїздові були надіслані від заступника Святішого Вітця на Канаду, від двох канадійських кардиналів, від чотирьох епископів, від королівського заступника на Канаду і много інших церковних і державних урядників, навіть і з поза Канади. Була також телєграма від славного актора українського походження — Івана Годяка з Каліфорнії.

В тім Зїзді брало участь дуже велике число людей. Представників з парохій по цілій Канаді було 648, крім того було 58 священиків. З самої Алберти було около 70 представників.

Отворення Зїзду відбулося на співаній Службі Божій, що її відправив Епископ-помічник Кир Ніль. По обіді було привитання різних гостей, як Генерального Губернатора Лорда Александра, ґубернатора Манітоби й мейора міста Вініпеґ. Промовляли першого дня Впр. о. Трух з Мондеру, пані М. Дима й о. Ст. Семчук. Вечером того дня відбулися окремі засідання головних товариств: БУК-а, ЛУКЖ, УКЮ й Братства св. о. Николая.

Засіданням другого дня провадив п. П. Воробець з Ростерн, Саск. Промови виголосили тоді др. К. Андрусишин, п. І. Новосад, пані А. Прийма й п. В. Валл. Предсідником пополудневої сесії був п. О. Прийма. По привитанні Їх Ексцеленції говорили промови п. Ф. Заплітний, Всч. о. М. Кривуцький, п. І. Жаровський, п. А. Глинка й Проф. М. Чубатий з Америки. День закінчено старанно виконаним концертом у салі Плейгавз.

Третього дня предсідниками були пп. Гр. Мостовий і В. Попович. Доклади мали Впр. о. С. Шавель, п. Т. Мельничук, п. П. Филипович, і Адвокат А. Кіндред. На останньому засіданні Конґресу виголосили бесіди п. В. Данилейко і Впр. о. Др. В. Кушнір. По останній промові відбулася збірка на Централю Українців Католиків. Зібрано $3,595.00. На саме закінчення промовили ще Преосвященний Ніль, поблагословивши працю намічену в часі Конґресу. Цілий Зїзд закінчено спільним бенкетом.

Замітною річчю цього Конґресу було це, що там була уладжена вистава українського мистецтва й українських канадійських видавництв.

Ось так виглядав перший зїзд українців католиків Канади. Важний є він як зверхня заява нашої віри, а ще важніший з огляду на вироблення між всіми одної думки й одного напряму праці. Маємо велику надію, що він зміцнить в нашій канадійській суспільности почуття єдности та що це початок великої праці в недалекій будучности.

П-на Анастазія Жук
бувша доміняльна
секретарка У.К.Ю.

П. Петро Воробець,
бувший голова доміняльного заряду
У. К. Ю.

Складаємо їм щиру подяку і ніколи не забудемо їх задля їхніх великих заслуг і праці у нашім молодечім товаристві У.К.Ю.

Brazen Facts About Ukrainians

(By C. W.)

MUSIC (cont.)

In the sphere of vocal and instrumental form of music come compositions of the following music authors. Stanislaw Liudkewich, born 1879, a student of Gredener and Zemlinsky of Vienna, is judged to be more similar in atmosphere of musical expression and creative technique to Chaikowsky, with an impressionable influence of romanticism of authors as Chopin, Mendelson and Grig. Creative ideology of Liudkewich revolves in calls for national freedom. Among some of his works are the symphony ode "Caucasus", "Strilechka Rapsody" and the opera "Bar Kochba." Basil Barwinky, whose works are inclined to and tingled with melodies of folk songs. Among the noted ones of his are his "Ukrainska Rapsody" and the overture to the opera "Oy, ne chody, Hrytsiu." Mykola Kolessa produced piano solos more a version of folk songs as "Skerco," "Dribushka" etc. Zinowy Lesko influences with harsh diatonic. His works are: Sonata, Chechyk and the funeral march Tryzna. Anton Rudnitsky, of modern composers educated in the school of F. Shreker, Berlin. He contributed works for piano, violin-cello, string quartette and symphony. Opera Dowbush. Boris Kudryk strives to unite the Ukrainian elements with the spirit of classical music, productions for piano, violin and vocal solos. At present in America there are Ukrainian composers Michael Haiworonsky, Roman Prydatkewich (famous violinist), Uhlytsky and Yemetz. Boris Liatoshynsky gave some movie film musical illustrations. Compositions of modern style were composed by L. Rewutsky, Victor Kossenko, Kozitsky, Werikiwsky and others.

Famous singer soloists were Salomy Krushelnitska, Olexa Mishuga, Modest Menchinsky, E. Husaslewich, M. Zaharka, H. Alchewsky, M. Mykysha, M. Lwanow, Zbruew, Nezdanow. Of this generation are Michael Holynsky, I. Rusanka, M. Masluk-Martini, M. Lipowetska, Maria Sokil, Toporzinsky, O. Chyska, O. Kolodub, and others.

Ukrainian instrumentalists of these days of world note are the phenomenal pianist Liubka Kolessa, the young pianist Taras Mykysha, a laureate of the international concourse held in Vienna and Budapest, and the composer W. Kossenko, a pianist. Those that are outside of Ukraine are the violin cellist Christine Kolessa, B. Berezinsky, violinist R. Prydatkewich, pianist-pedagogue S. Dnistrianska, pianist D. Koronowich, Bozeyko and Melnyk. Dirigents (conductors) of choirs were A. Koshetz, P. Schurowska, Ia. Horodowenko, leader of Kiew's Dumka. Leaders of symphony orchestra and operas are M. Kolessa, A. Rudnitsky, L. Turkewich and Pokrowsky. S. Liudkewich, F. Steshko and B. Kudryk labored in musical educational fields. Musical critics were B. Witwitsky and O. Chomitsky.

Theoretical editions in music have been compiled by Drimtsow, Ludkewich, Iakymenko and Lysko. History of Ukrainian music by M. Hrinchenko. Publishers of music were the State Publishers of Ukraine, Kiew Music Publishers, and Ukrainian Publishers in Berlin. Journals dealing with music went under names Music, Music for Masses, Radanska Musika, Ukrainian Music, Boian and a music calendar edited by R. Zaritsky.

All in all the Ukrainian soul poured itself out not only in writings, but as you see, in music too. The Ukrainians strived to attain, in quality and degree standards of other nations. Though its progress seemed futile, its to date lucid moments and the present onward trend gives hope that we shall parallel with the more fortunate nations and then may be conferred to us a leading role in the development of culture in musical art.

НАША ДОЛЯ

Щасливі ми українці, що живемо в Америці й Канаді. Тут ми можемо визнавати свобідно свою віру, говорити своєю рідною мовою, плекати рідну українську культуру, маємо також забезпечене приватне й загальне добро-власність — а це основи, що на них кожний нарід може й повинен будувати свою долю. Щоб краще побачити наше щасливе положення тут в новому світі, порівняймо його з долею наших братів, що живуть на рідній, не своїй землі.

Найперше огляньмо положення релігійне. Наші добрі, щирі люди — католики сильно, по-геройськи держаться своєї віри дорожать нею як найціннішим добром — але при тому переживають страшні часи преслідування. Вірні Богові й своїй Церкві аж до останньої хвилини життя, аж до смерти, йдуть разом зі своїм духовним проводом на заслання, в неволю, на смерть. Слава їм, героям нашим, мученикам! А тим часом ворог нищить не тільки живих членів Церкви, але також і Божі храми й усе, що носить на собі знамя католицтва чи укра-

(Докінчення на стороні 6-ій)

КУДИ ЙДЕШ?

ОДНОГО РАЗУ . . .

Два юнаки відпочивали на травистім березі ріки Йордану. Було пізно зполудня. Біля них був і Іван Хреститель. Він саме що скінчив говорити до людей і все затихло. Золоте сонічко котилося до заходу. Дорогою на другому березі ріки наближався поволі якийсь чоловік. Сидячи на траві слідив за ним уважно очима. За ним і другі звернули увагу на незнайомого, та Він перейшов, навіть не поздоровивши. І стрепенувся на Його вид Іван, і звернувшись до юнаків, що лежали біля нього, сказав: "Це Агнець Божий." — Дивні слова — Агнець Божий . . .

І сказав один з молодців: Ходімо за Ним. У тім Чоловіці було щось дивного, що потягало їх до Нього. Вони перейшли Йордан і пішли вузенькою дорогою — за Ісусом. Вони тоді того не знали, що вони були першими Його Послідувателями. Ісус не був дуже далеко напереді, то ж скоро Його здогонили, а вчувши їх ходу, Він обернувся до них і спитав: "Чого шукаєте?"

Чого шукаєте? — це перші слова, що їх Христос вимовив напочатку свого прилюдного життя. Він не проголошував себе галасливо, не дав навіть ніякого запрошення. Він тільки позволив, щоб Його бачили. І сьогодні також Ісус позволяє, щоб ми Його бачили в Його заступникові, — католицькім священикові. Він також дав нам те відчуття, що ми хотіли б піти за ним.

"Учителю, де живеш?" — спитали Ісуса юнаки.

"Прийдіть і подивіться" — відповів коротко й мило.

Ось тут Він перший раз уживає того чудового запрошення, що ми його називаємо — ПОКЛИКАННЯ. Але в яких обставинах воно висказане — нема ні ангелів, ні післанців з неба — юнаки тільки відчули, що хочуть знати щось більше про Ісуса.

Вони йдуть дорогою. І хоч це відбулося давно й далеко від нас, однак ми бачимо їх у нашій уяві, ми майже що не чуємо їхніх слів, як розмовляють між собою. Ті юнаки полюбили Ісуса . . . Він є якраз Тим, з ким вони хочуть бути, тим Ідеалом, що Його вони бажають наслідувати.

БОРОТЬБА ІДЕАЛІВ

Василько, це маленький хлопчина в великому місті. Та хоч він ще малий, то завжди мріє бути чимсь великим. Вулицею гнався поліцай. Малий Василько дивився хвилину за ним, а потім — побіг до хати, знайшов батьків старий капелюх, через плечі перекинув широкий, ремінний пас, сів на свій наколесник і пігнався вулицею. Він рішений бути колись поліцманом — сподіється, що виросте ще до 6 стіп.

Вечером він був у кінотеатрі. На екрані увихались тіні "кавбоїв" — і Василько ще того вечора рішився бути кавбоєм, а на другий день батько мусів купити йому кавбойський однострій. Та так було недовго. Василько почув спів славного Бінґ Крозбі (Грицько Корбей?). Забулися поліцмани й кавбої, наколесники й однострої, а на другий день малий дістав від мами кілька прочуханців, тільки за те, що "вправляв" свій голос.

Аж одного дня в їх церкві молодий священик правив свою першу Службу Божу. Василько з великою увагою слідив його кожний рух, кожне слово. Від того часу думка про священство ніколи його не покидала, і він її ніколи не покинув. — За душу дитини борються різні ідеали, а котрий вийде переможцем, той є її покликанням. (Д. б.)

НАША ДОЛЯ

(Продовження зі сторони 5-ої)

їнства. Що не знищила війна, то перетворюють на безбожницькі доми, до послуг червоному сатрапові.

Не кращі там відносини народні. Червоний медвідь не ліпший від білого, москаль завжди буде москалем, ненаситним, нелюдяним азіятом. Червоною брехливою куклою української держави задурюють очі світові, щоб могти безкарно, ще заки світ опамятається, знищити міліони людей, завести свої варварські порядки. Незавидна доля нашого народу під оглядом економічним. Знищені війною, обрабовані червоними катами, а тепер ще й прогнані з рідних сіл, з рідних земель, коротають свій вік у далекому Сибірі та в непроходимих пущах глибокої Азії. А хто вратувався від такої "батьківської" опіки, той скитається по чужих краях шукаючи кавалка хліба.

В світі цих подій бачимо які ми щасливі, що нас та доля обминула. То ж перше наше почування на згадку цих подій нехай буде подяка Господеві що вивів нас з тої недолі й не дав нам навіть її покушати. А другим почуванням нехай буде щире співчуття з нашими братами, що страдають в неволі або на скитальщині. Третє, що треба нам зробити, то дати їм поміч — можливо найбільшу, поміч, на яку тільки нас стати. Даймо їм поміч духовну нашими молитвами, благаннями за ними до Бога — поміч моральну — нашим співчуттям, нашим словом двигненим в їх обороні, — поміч матеріяльну, нашими щедрими, від серця даними жертвами. А коли ми виповнимо це все, то тим засвідчимо перед Богом, перед світом і перед нашим многострадальним народом, що правдиво оцінюємо наше положення—післанництво, що ми гідні такої доброї, щасливої долі.

Qualities of a Good Member of the Ukrainian Catholic Youth

He should train himself in leadership, citizenship, responsibility and discipline, which are basic elements of a strong, balanced character.

To be a good U.C.Y. member, one must be disciplined, obedient and a leader. Good leadership results from a proper attitude of mind. Respectful obedience is the only true basis on which sound discipline can be founded. A leader must inspire respect for his judgment and ability and posses moral and physical courage. He must take a genuine interest in his work and be ready to subjugate his personal likes and comforts for the general good.

The purpose of U.C.Y. Clubs is the development of the wholesome personality in its members. Personality is a way of reacting to situations.

Besides our physical needs, we have psychological needs. These are: Affection, Belonging, Independence, Achievement, Social approval, Self-esteem.

Individual, who satisfies all these needs to a reasonable degree by moral means, is well adjusted, wholesome, and rich personality.

(a) Intellectual Maturity

1. A mature person can come to a decision without having it bolstered by friends, traditions, relatives or authority.
2. He can observe himself without being overwhelmed by prejudice.
3. He prefers making a compromise for the common good in things that do not involve a principle or morality.
4. He does not make up his mind in the advance of the evidence.
5. He accepts the indifference of the universe to his fate.

(b) Emotional Maturity

1. Ability to fear tension.
2. Indifference to the kind of stimuli that affect him.
3. An outgrowing of adolescent moodiness and sentimentality.

(c) Social Maturity

1. Independence from home.
2. Security in the friendship of agemates, "Act their age."
3. Adjustment to accepted good customs and conventions.
4. Finds work that interests him, and persues it. "The distant pastures are always green" is not maturity.

(d) Moral Maturity

1. Treats other individuals on the basis of merit, without respect to social status, race, etc.
2. Has achieved a philosophy of life, which may be used as a guide to conduct, which is according to his moral and religious principles.
3. Identifies himself with a cause or purpose greater than himself.

Yes, Ukrainian Catholic Youth must be men and women of courage, of faith, of vision and of hope.

Canada is a land of freedom, but a land not free from the blight of racial prejudice and religious discrimination. Canada is a land vibrant with the bouyant enthusiasm and unbounded confidence of youth, but with the impatience and intolerance that is the handicap of the immature and the inexperienced. Canada is a land, rich in the promise of wealth, but tempting us to sacrifice all that is real in a frantic striving for the illusions of prosperity. Canada is a land with arms open wide to receive us, but whose hearts reserve a welcome until we have proved our worth.

The task of the Ukrainian Catholic Youth Organization is to preserve the loyalty of its members to the teachings of our religion; to warn us against the folly of gaining a world at the loss of a soul.

We must not pay too high a price for the gifts we seek; we must preserve our religion, our culture, our language, our traditions. We must be generous, devoted, warm-hearted. We must be convinced that our loyalty to our faith serves but to strengthen our devotion to our country.

It is a strange world in which we live. Never before had man such knowledge, but never before has he had so little truth. Never has there been such a prayer for GOOD WILL TO MEN, but never have there been so few men of GOOD WILL. Things which promised life and freedom are heavy with the threat of slavery—death.

Into the ranks of those now preparing for the decisive effort that can alone save our civilization, must march all loyal sons and daughters of the Ukrainian Catholic Youth, if they are to remain loyal to their heritage, faithful to their trusts.

Deny, as our world has denied — in its secular educational system, its economic and social life — the soul of man, and the Rights of Man becomes a meaningless phrase; Freedom, an empty idea for which any fools will die; equality of all races and of all nations, sheer stupid propaganda and wishful thinking; brotherhood of man, an unattainable dream. Reject man's immortal destiny, and life becomes an empty, futile gesture.

You must never cease to stress the great Eternal Truths of Life. You must never falter in your God — given task of living

(Continued on page 10)

U.C.Y. Pictur

Left Top: Toronto U. C. Y. delegate
Catholic Congress at Winnipeg.

Left Bottom: Mr. Peter Starko (le
U. C. Y. delegates to Winnipeg fr

Centre: (From left) Miss Elizabeth
of the Provincial U.C.Y. Committe
Kwasnychia, treasurer of Manit
Kwasnychia, U.C.Y. member. Al
U. C. Y. delegates at Winnipeg.

Bottom Centre: New Dominion U.C.Y. Executive elected at Winnipeg. From left are: Alex Kurylo, vice-president for Alberta; Kay Diachynski, vice-president for Ontario; Bill Bobbey, vice-president for the Dominion; John Kozoriz, Dominion President (of Winnipeg); Mary Muzyka, vice-president for Saskatchewan; Boris Krystalowich, vice-president for Manitoba; Beth Muzak, secretary; Mae Kwasny, treasurer; Olga Smerechynski, controller; Eva Kochayda, editor from Kenora, Ont.; Helen Nykoruk — fifth member. Other controllers (not in picture) are Vera Rizniak and Frank Ewchuk.

ture Parade

elegates to the recent Ukrainian
ipeg.

ko (left) and Mr. Alex Kurylo,
ipeg from Edmonton.

abeth Muzak, corresp. secretary
mittee of Manitoba; Miss Mary
Manitoba U. C. Y.; Miss Verna
er. All three were registrars of
ipeg.

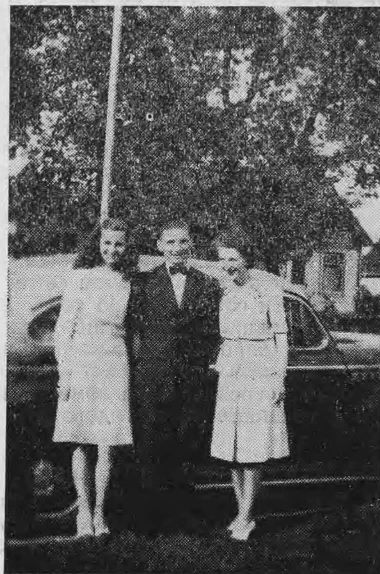

Right Top: U.C.Y. delegates from Ontario. Bernice Gelewich, Oshawa; William Babiak, Port Arthur; Anne Puzyk, Toronto. (Our Lady of Perpetual Help).

Right Bottom — U.C.Y. delegates: Helen Konoski, Kenora; Sam Kruk, Winnipeg; Eva Kochayda, Kenora.

У БОРОТЬБІ ЗА ІДЕАЛИ

ЦІЛЬ. Найважнішою справою в основанню, в життю і розвою кожної орґанізації — це ціль. Від цілі орґанізації залежить чи вона розвинеться, чи зробить поступ в своїм існованню, чи в короткім часі вона знидіє, розпадеться, пропаде. Від цілі до якої дана орґанізація стремить ми пізнаємо чи вона добра чи зла. Ми читали в попередних числах "Нашої Будучности" що ціль У. К. Ю. є дуже взнесла, висока бо ця орґанізація працює над тим, щоб зорґанізувати й зєднати всю укр. кат. молодь Канади, і виховати її на практикуючих католиків, свідомих українців і здорових горожан Канади.

ЦІЛЬ ТРЕБА ОСЯГНУТИ. Та не тільки має орґанізація мати ціль, але що важніше, вона мусить до тої цілі прямувати. Прямувати значить всіма силами старатись дану ціль-мету осягнути, то є, до цілі старатись дійти і виповнити завдання орґанізації.

ТРУДНА СПРАВА. Однак ціль осягнути не легка справа. Вона дуже тяжка і вимагає багато труду, бо на дорозі до цілі ми стрічаємось з перепонами, трудностями. Щоб побороти ті трудности кожна добра орґанізація має оружжа до оборони, має засоби і середники до помочі в стремлінню до цілі. Наша орґанізація має також такі засоби з котрих перша, це католицька віра і Греко-католицький обряд.

КАТОЛИЦЬКА ВІРА. Який могутний середник! Католицька віра через цілі століття вела побідоносну боротьбу і доводила до цілі тих, що під її прапором і охороною боролися. Вона вже довела тисячі міліонів людей, що взяли її собі як охорону в борбі свого життя. Та католицька віра захоронила і наш народ від загибилі на протязі довгих століть нещастя та неволі. Вона заховує нас при народі і на дальше, бо вона є для нашого розбитого і розкиненого народу одиноким проводом і опікою. Це вона піддержує на дусі безталанний наш народ в цих тяжких часах які він тепер переживає. Католицька віра навчає нас засад правдивого християнського життя-любови, прощення, єдности, співпраці, помочі бідним і. т. і. Вона лучить нас з Творцем світа, без чого годі уявити собі добро на світі. Вона своїми непомилними правдами провадить цілі держави, народи, орґанізації і всім тим, що працюють для високої ідеї, що взяли її собі за середник вона помагає, відвертає від фальшивих течій і доводить до їхніх цілій.

ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИЙ ОБРЯД. Обряд це зверхній вияв внутрішнього почування до Бога. Це форма й спосіб якими ми на зверх показуємо Богові наші душевні почування, як на приклад в молитвах, піснях і зверхних дійствах, поклонах, благословеннях, цілування хреста і. т. і. В католицький Церкві є багато обрядів. Однак найважніші є два—грецький і латинський. Словянські народи вже здавна, бо ще за Св. Кирила й Методія, приняли грецький обряд і з грецького переклали свої церковні книги. Наш український народ також принимаючи за часів Св. Володимира католицьку віру, приняв також грецький обряд. І того обряду наші люди трималися і держуться досі. Багато з них освятили його своєю мученичою кровю. Наші предки цей обряд звеличили й прикрасили і в повнім блеску й величі передали його нам своїм потомкам. Держім його в тім стані й красі в якім ми його одержали. Шануймо його бо він заховує нас при народі і при церкві. Він заохочує нас до рідної мови і рідної штуки як співу, музики, вишивок. Він підносить нашу культуру, передусім будівництво, що проявляється особливо в будові наших церков. Цей обряд, це наче границя, що відріжнює нас від чужинців, а заразом і піддержує в нас свідомість, що ми є щось інакшого від інших народів. З того в нас повстає бажання задержати його, працювати для нього, чи властиво в нім для нашого народу і суспільности. Словом — він заховує нас при нашім народі і Церкві.

Тож ми всі повинні любити і дорожити собі цими двома нашими одідиченими скарбами. Користаймо з них, а вони доведуть нас до нашої цілі, до успіху і гарних осягів, до яких наше товариство так завзято стремить. Наша сила, наша побіда, наша доля залежить від того, як ми будемо ставитися до нашої св. віри і обряду.

Qualities of a Good Member

(Continued from page 7)

for Eternity. The great struggle of our day is for man's soul. It is a struggle in which you must never lose heart, a battleground from which you must never retreat. The eyes of the past are upon you; the hope of the future is with you.

If you play well your role in life; if you falter not before the sneer of the atheist, nor weaken in your devotion to God and loyalty to your country, then, please God, you will possess the Qualities of A GOOD MEMBER OF THE UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH.

Baldheaded Gent: You ought to cut my hair cheaper, there is so little of it.

Barber: Oh no. In your case we don't charge for cutting the hair; we charge for having to search for it.

Ukrainian Catholic Congress of Canada

Winnipeg, Man. — 2nd to 4th of July, 1946.

RESOLUTIONS

The Congress of the Ukrainian Catholics of Canada, gathered by the organized representatives of the five Ukrainian Catholic Organizations throughout the Dominion viz.,

1. St. Nicholas Brotherhood,
2. Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada,
3. Ukrainian Catholic Youth,
4. Ukrainian Catholic Women's League,
5. Missionary Union of St. Josaphat,

whilst standing on the ideological platform, expressed by the calls:

1. Catholic Religion,
2. Ukrainian Culture,
3. Canadian Citizenship

within the countenance of the evermemorable incident, one of the effective links on the way of the religious-national revival, growth and elevation. Namely within the countenance of the three hundred and fiftieth anniversary of "The Union of Berest," conscious of the importance and the outcome of the present actions, adding to the glory of the past and becoming its continuation, determines unanimously the following.

I. INTERNATIONAL AFFAIRS

1. True peace of humanity is possible only in the completion of the Kingdom of Christ on earth. The Kingdom of Christ is the liberty of our human and immortal soul in God. Totalitarism within all its forms is a denial to liberty as well as a threat to actual peace through the tyranny of the conscience, speech and actions. Certainly, practically all the totalitarian nations have disappeared from the face of the earth, but there still exists one totalitarian empire of the red hordes, which are an unceasing threat to peace and at the same time an enemy to all liberty.

2. His Holiness Pope Pius XII is the head of the true Church of Christ, which completes the Kingdom of God on earth. He therefore is the teacher and a defender of real liberty for all the nations of the world and therefore to conserve all democratical precepts and moral principles, He should be allowed to participate in the conventions and decisions of the peace conference.

3 The previous war, as a result of transgressing moral laws, led to extreme poverty and to the perdition of millions of unfortunate and innocent people. In the name of humanity, it is necessary to open our hearts, means and boundaries for the suffering and miserable people in order to save them from slavery and death.

4. The urgent needs of the preovious war led to various discoveries. Amongst them were discovered enormous powers, hidden in the small atom, invisible to the human eye, these powers were employed — sorrowfully enough to say to ruin lives and fortunes. Before us stands the positive duty to turn these powers to the good of mankind. Therefore, that there are appearing unofficial suspicions regarding the intentions of the totalitarian soviet state, the western democratic nations and Canada, which possess the secret of atom energy and her usage, shouldn't disclose this secret to the totalitarian regime, as long as it exists, but to use it for the welfare of millions. In this manner we shall fortify our western democracy and the Christian civilizaton before the traitorous assault of the enemy.

II. CANADIAN AFFAIRS

1. Over three hundred thousand Ukrainians have found their new motherland in Canada and within her the British institutions on the foundation of the old democratic system. In a short space of time our Ukrainian pioneers not only received these institutions, but within the fifty years of their arrival, when the Second World War was declared, they deligently stood in the defence of these institutions, voluntarily joining the armed forces in such great numbers that they outnumbered the 11% of all the Ukrainians in Canada. This act is the best of acknowledgment and gratitude to Canada. Beside this self-sacrificing, ardous labor, which the Ukrainnian People have placed in positive building of the Canadian nation in all fields.

2. Communism is contrary to the spirit and the form of the British democratic institutions. The root of communism is an Asiatic understanding, namely: massive slavery of the people, terror and impatience as to liberty in thought and conscience or speech. Therefore we condemn all the communistic activities in Canada, as contrary and offensive to the spirit of the western democracy and to the British institutions of our nation. We shall not permiti that anyone would speak under the name of the Ukrainian Canadians, unless to his own responsibility. Ukrainian Catholics of Canada form 62.29% of all the Ukrainians in Canada according to the statistics of 1941 and have reserved for themselves the right to speak in their own name and they deem all other appearances as non-existing and non-obliging.

3. For the sake of our strengthening and of the growth of the British institutions we hope to open a wide immigration to Canada from western Europe, especially the

immediate reception of our homeless relatives and orphans. For the whole fifty years of the Ukrainian settlement in Canada gave the best and the most positive proofs of labor and self-sacrifice for the glory and welfare of Canada. We believe that our government whilst taking these facts under consideration will without doubt permiit the immigration of our countrymen from Europe to the spacious lands of Canada.

III. UKRAINIAN AFFAIRS

1. Sovereignity and the independence of Ukraine is a natural right of the Ukrainian nation. It is also a condition for the balancing of intrenational affairs and a safeguard to the world peace. Oddly enough the previous war did not give Ukraine a sovereign State although it has given her an independence of the communist style. The oppression and terror of the Russian secret police has caused a massive movement during the armed conflict with the invading forces. This also caused over one hundred thousand homeless Ukrainians to roam aimlessly over the whole of Europe. These armed oppositions and the roaming of the homeless Ukrainians by the specific circumstances, created in Ukraine through the failure of carrying out the resolutions of the Atlantic Charter and will last as long as the reasons exist that have caused these actions. Let us take heed that the resolutions that have been drawn at the Atlantic Charter only when carried out in all their details shall bring true peace, welfare and independence for Ukraine.

2. One of the resolutions formed at the Atlantic Charter is freedom of religion and speech. For evidently trespassing these two principles the soviet secret police arrested in the night of the 11th and 12th of April, 1945, all the Ukrainian Catholic Bishops in Western Ukraine, amongst them their head, His Excellency Joseph Slipy, D.D.. and a great amount of clergy and religious workmen and peasants. Having gathered three apostates and two hundred and sixteen delegates, this same soviet secret police had, shall we say, an assembly in Lwow from the 8th to the 10th of March, 1946, where they resolved to break relations with Rome. This agreement obliges nobody and under any conditions, being a resolution to do wrong. Moreover since there wasn't a bishop of the Catholic Church present at the assembly and the delegates that were chosen by the soviet secret police represented a very small number of the 4,500,000 people and 3,000 of the clergy of the Catholic Church. Therefore this assembly is not only illegal and false, but also gives evidence how Moscow understands freedom of religion and conscience in opposition to the clearly and the universally accepted decisions of the international character. We therefore damand immediate liberation of all the arrested bishops and the Metropolitan of the Ukrainian Catholic Church in Western Ukraine, all the clergy, peasants and workmen, also an end of the terror against all who wish to enjoy the freedom of religion and speech, the return of all the people in exile to their homes and professions, the return of those liberties and rights, which our nation has had at all times and which Moscow promised before the whole world acknowledging the resolutions of the Atlantic Charter.

3. Against all the stabilized moral principles of daily life of the western civilization, the despotic regime of Asia began a massive emigration against the will of the habitant people, (on which later was based the nazi tyranny of transplanting millions of people in order to uproot our nation and artificially open a colonization for Great Germany). This same plan was later on adopted by the soviets regarding the Ukrainian settlement on the Lemkivshchyna, along the river Shan and Buh and in Cholmshchyna. They also encouraged and diligently helped the Polish government of Warsaw to complete the plan and by their help and by their armies, they removed millions from their fatherlands, murdering innocent people, thousands of women and children. This act of ignoring all the laws and natural rights of the Christian civilization in such a barbarous manner, which was achieved by the Polish government of Warsaw. We condemn before the face of the world and demand the merited penalty for all the guilts and crimes of murder and robbery of the mentioned Ukrainian settlements. We demand an immediate stop of all the terrorizing and further crimes, permission for all exiles to return to their properties and liberty of life and fortune to all the Ukrainian settlements west of the Curzon line, which is under the administration of the government of Warsaw.

4. The Ukrainian Catholic Congress of Canada sends its sincerest regards to all its countrymen in Europe, sympathizes with their unbearable sufferings and declares, that with all its reserve force it shall try to lighten and shorten its unexpressibly terrible situation.

IV. RELIGIOUS AFFAIRS

The Ukrainian nation received the Catholic Faith through the nobleness of the great Ukrainian ruler, St. Vladimir the Great. By formally accepting the Catholic Faith in all the Ukrainian lands, he united all the independent tribes into one Ukrainian Empire. This ideal of Vladimir is the only source of the greatness and the fortune of Ukraine, and our nation conserved it continuosly through the centuries, even during various national misfortunes. One of the especially important events in the course of time is the rebirth of our Church and Nation through the historical act, "The Union of Berest" within the days of the 6 — 10th

of October, 1596, under the direction of the Metropolitan Michael Rahoza. On the three hundred and fiftieth anniversary of this occasion, we pay our homage to our great ancestors, who have with such great sacrifice labored to regain this union of the whole nation through one true and unchangeable means; namely the Catholic Faith, of which we to-day have become the heirs and successors, commencing the second quinquagenarion period of our immigration to Canada.

2. Being the heirs of such a great ideal and as successors to our great ancestors, we wish to follow in their footsteps in the reviving of our nation in our new motherland, Canada, in all those deeds and examples, that they have left for us in the heritage of ages. Safeguarding the union of the true Faith in the Catholic Church of our ancestors, we simultaniously safeguard our very old rite, and all the dearest values pertaining to the culture through language and literature, particularly in schools, in our speech, songs, music, painting, architecture, sculpture, sewing, dance and customs, as our cultural acquisitions of centuries and our participation in the building of the Dominion of Canada. Therefore we turn to and ask all our church institutions, our schools, our press and professions, which have found their certain accommodations and safeguard under the wings of our Catholic Church in Canada to help us in this work.

3. The result in our endeavours and practical realization of those obligations becomes the Ukrainian Catholic Council of Canada on the foundation of the statutes prepared by His Excellency Nilus, D.D., OSBM., who has united the five above mentioned Ukrainian Catholic Organizations, co-ordinating their work by the systematic orders and directions and in this manner consolidating all our religious societies of Canada. The Council as the active organ of the Catholic Action of the Ukrainians of Canada is under the clear direction of our Excellencies, is a nonpartial and a non-political organization for all classes of our religious people of Canada and therefore authorized to speak, to make appearances under its name and express before the government the real wishes and demands of the overwhelming majority of the Ukrainians in Canada.

Знимка зната в Вінніпегу в часі Зїзду представляє п. Андріїва і п. Єленика з Чипмен, Алта.; та п. Рурку з Борщева, Алта.

Перші Християни на Україні!

(Докінчення)

Послів впровадили сейчас в гостинні світлиці. Провідник їх передав тоді письмо грецьких цісарів до князя Володимира.

Володимир велів секретареві негайно відчитати на голос це письмо а сам уважно слухав. Серед облесних слів та обіцянок щедрих дарів і торговельних уступок обидва грецькі цісарі відмовляли князеві Володимирові віддати замуж сестру Анну.

— Лицарі додержують своїх зобовязань! — сказав тоді Володимир почервонівши від обурення. — Не хочуть вони додержати слова по добрій волі, то додержать з примусу!

Тут приказав він прикликати зараз старшину військову. — Буде завтра похід! Готов військо та зброю!

— Дружина та зброя готові. Куди рушаємо князю? — запитав старшина.

— На Корсунь. — дав приказ князь рішучим голосом.

І вирушило українське військо в похід — військо сильне, відважне, хоробре. Не встоявся Корсунь перед завзятим напором Володимирової дружини. Мусів піддатися.

А Володимир сейчас вислав послів у Царгород з такою вісткою: — Узяв я город Корсунь, візьму й так сам Царгород, коли не віддасьте мені сестри за жінку.

Не було ради. Страх зробив своє.... Цісарі Василь і Константин вислали Анну в Корсунь разом із єї духовенством та деякими достойниками, як було це тодішним звичаєм. Князь Володимир повитав єї з почотом своїх достойників а царівна з приписаним двірським поклоном подала князеві Володимирові найціннійший дар: чудотворний образ Пресвятої Богородиці, та сказала: "Хай Пресвята Богородиця покриє покровом своїм тебе й усю Україну по вічні віки."

— Амінь! — докінчив зворушений український князь.

Негайно потім відбулася в Корсуні важна подія — вінчання великого князя Володимира, володаря всеї України, з сестрою цісарів могучої тоді Греції, Анною. На тім вінчанні були неабиякі гості. Сам Папа Римський вислав був своїх делегатів, що також в дарі привезли з собою від папи голову св. Климента, себто того папи, що був вигнаний на Крим і там помер. Були також посли від цісареви Теофани — сестри Анни, відданої за Оттона II в Німеччині, як заразом були й заступники майже всіх тодішних держав. Так, сим вінчанням здобув собі Володимир повагу й значіння в цілім світі.

Тільки ще одно бажання мав наш князь. Він мріяв про те, щоб і всі його піддані — всі до одного — стали християнами. І ще заким вибрався Володимир домів, він прикликав кілька довірочних вояків і такий дав їм приказ:

— Сейчас їдьте в наш Київ і там прикажіть усі статуї поганських божків поскидати, порозбивати та потопити в Дніпрі.

Ще довго нараджувався князь з папськими послами та обговорював з ними про справи початкової організації Церкви на Україні-Руси, спровадження місіонарів, що знали б славянську мову, та заснування перших епископських катедр. Аж коли все було якслід приготовлене й вирішене, вирушив Володимир з Корсуня назад у Київ. Тут він сейчас занявся заведенням християнства в своїй просторій Державі. Спроваджені з Болгарії й Греції священики вчили людей правд віри святої та приготовляли їх до святого хрещення.

Насамперед приняли хрещення Володимирові сини та бояри, щоб тим дати найліпший приклад і прочим підданим князеві.

Вкінці настав богатьома вже очікуваний день торжественного хрещення всіх Киян — день першого серпня, 988 року. Мешканці Києва як старі так і молоді, багаті й бідні, всі охотно й радісно спішили над ріку Дніпро, щоб приняти св. хрещення.

— А може ми не повинні датися охреститися? Може розгніваний наш Перун (найголовніший божок ще в поганській Україні) громами каратиме нас за цей поступок? — питали менше відважні й ще не рішені боягузи.

— Ні, не бійтеся того! — відповідали їм інші. — Якщоб нова віра не була добра, то наш князь і бояри не принялиб єї. Ходіть з нами сміло й відважно!

Люди ввійшли в воду, дорослі по шию, а молоді близше берега по груди. Матері тримали своїх дітей на руках, а з грудей усіх лунала могутня пісня: "Єлици во Христа крестистеся, во Христа облекостеся."

Священики читали приписані молитви й хрестили всіх вимовляючи торжественно святі слова в честь Пресв. Тройці: "Во імя Отца і Сина й Святого Духа."

А князь Володимир стояв на березі Дніпра на підвисшенім місці з цілою родиною й боярами. Він підніс у радісному одушевленні свої очі до неба й молився: "Боже Великий, що сотворив небо й землю, благослови нові свої діти. Дай їм пізнати Тебе, правдивого Бога, як Тебе пізнали всі християнські народи. Утверди їх у св. Твоїй вірі." І радий був князь Володимир, що сам пізнав Бога і люди Його пізнали.

А новоохрещені Кияни ставали над берегом ріки, зодягнені в білі одяги та з горіючим світлом у руках, ще раз заспі-

(Докінчення на стороні 16-ій)

GIRLS' ATTIRE

"As the index tells us the contents of stories, and directs us to the particular chapter, even so does the outward habit and superficial order of garments give us a taste of the spirit and demonstratively point all the internal qualities of the soul."

Massinger.

Although Catholic young women are naturally prompted to be in style with all the rest and, therefore, to adopt the fashion of the day, we are certain that very few of them really believe that present day conventions in dress are at all proper. It has always been assumed that women would be more modest than men in their attire, yet men have never walked about the streets with their backs exposed, or without any sleeves at all, nor with breecches no longer than the average girl's dress with stockings rolled down to their shoe tops. Neither do men go about in beach pajamas.

That thoughtful young men do not approve of extremes in girl's attire was recently disclosed in an interview conducted between a woman reporter of a Chicago paper and young men attending a university. According to this reporter young men attending a certain university, were interviewed on the subject of the attire of co-eds, and practically everyone whose comment was asked, expressed a preference for the girl who dresses "like a lady." The woman reporter who interviewed them summarizes their views in substance, as follows: They showed withering contempt for pretence, for overdone makeup and manners. They disapproved of the expossure of shins and ankles; of too much lipstick; they were for "plain hairdressing." The interviewer, prompted by the comments of the young men, gives this advice to girls: "Keep out of slacks or shorts, and any other strictly masculine makeup if you want to keep your desirable femininity. That same ban is on overalls and beach pajamas."

Looking at the extraordinary variety of dress — or is it undress? — affected so extensively by the opposite sex, the question naturally arises, what can be the underlying purpose of this evident tendency to the exhibition of the nude. The vagaries of feminine affectation in bodily attire are mystifying beyond reasonable conception because offering such intricate problems for solution. There are V-shaped backs, which almost entirely expose the anatomy of the waist; there are U-shaped bosoms which offer no problems of concealment; there are absolutely sleeveless blouses, affording ample avenues for light; there are stockingless legs supporting the latest artistic effort in headgear; there are shorts and there are two-piece bathing suits, all evident signs of an obvious hankering after the exhibition of the nude. But why should this be so? Is it due to an utter absence of that modesy, which has, for ages, been universally recognized as the only genuine pearl of lasting attraction in the sex? It would seem to be, else why this gratuituous exposure? Was the modesty, which was once the world's boast, never intrinsic? Was it only conventional? Well, even so its loss is painfully deplorable; for a woman without modesty is a thing, a toy, an opportunity, an objective of transitory gratification and nothing more.

That scanty dress is assumed to make an appeal to millions of people who are not clean minded is evidenced from the tremendous increase of magazines which feature undressed figures. This emphasis on immodesty creates a great problem for spiritual leaders of the people and nullifies, in great part, the high ideals which the Catholic Church has striven to inculcate in the hearts of children, maidens and youth generally.

The Catholic girl should not need to be told that if her intention, in following the extremes of fashion, be to attract the attention of young men, she not only sins, but she advertises a very bad tendency which will certainly not appeal to the large number who have a regard for a girl who has modesty and who would want a modest girl as a wife or mother.

We do not expect our Catholic people to go to the other extreme as do the Menonites and Dunkards who wear the same style of clothes throughout their life. We must respect these people, because it requires a big courage to differ so radically from all others and to parade and advertise their own religion constantly.

One's interior convictions should express themselves exteritorily. When exterior modesty is offended one can logically conclude that interior modesty has, in a very large degree, disappeared.

The Catholic Church it not prudish, but knows that modesty in dress as well as in behaviour wins everyone's esteem as well as God's favor.

Boy: Are caterpillars good to eat?

Dad: Why do you ask such foolish questions at the table for?

Boy: Well, there was one in your plate, but it's all gone now.

Husband: Who was it that you were talking with outside for a whole hour?

Wife: Oh, that was Mrs. Jones. She didn't have time to come in.

Aren't you the little girl who used to shrink from my embrace?

I don't recoil at the moment.

НА НАС ЧЕКАЮТЬ

Щоб ми могли сповнити наші завдання як християнські молодці й дівиці, і дописати сучасним вимогам, нам конечно треба посісти деякі прикмети, що ними повинна відзначатися кожна дозріла людина. І не тільки набути, але й належно користати з них, щоб через наше недбальство ми не стали причиною нездійснення Божих намірів зглядом нас.

ЗДОРОВЛЯ. До праць що нас чекають конечно мати добре здоровля — бо в здоровому тілі здорова душа. Якебудь занедбання під цим оглядом зробить нас нездібними членами Христової армії. Народи, що зробили свою державу своїм божком звертають все до тої цілі, не поминаючи тілесних вправ і вироблення молоді. Що та молодь є присилувана робити для фальшивих цілей, це ми повинні виконувати свобідно, охотно, і для прослави Бога, що є правдивим Богом.

ПОКЛИКАННЯ. Ми не є з цього світа, однак ми є у цім світі. Тому у всім ми маємо бути піддані тим річам, що є спільні для всіх людей. Між іншим це означає, що ми маємо працювати на своє життя, у якійсь певній ділянці. Через це наша релігія вимагає від нас молодих, щоб ми добре застановлялися над нашим будучим способом життя й приготовити себе, щоб ми це наше становище могли обняти з належним підготованням і так виповнити нашу частинку праці у ділі поліпшення долі світа.

ГОРОЖАНСТВО. Нашу любов до Бога міримо мірою нашої любови до нашого ближнього. Ми призначені щоб жити у суспільности, у товаристві людей, і очевидно маємо зглядом них певні обовязки.

Правдивий християнин є все добрим патріотом. Він любить свій край, і тому посвячує для нього свої сили. Ми як Українські Канадійці мусимо розуміти й любити спосіб життя в цім краю, і до нього пристосуватися. Демократичний лад, що тут маємо, ми купили за дуже високу ціну. Тепер до нас належить, щоб його зберегти. Отже молодь має святий обовязок бути добрими, примірними й корисними горожанами свого краю.

КУЛЬТУРА. Ми є людьми, а це означає, що в нас є і душа і тіло. Ми не тільки що вищі від інших сотворінь, але ми мало що низше стоїмо від ангелів. Маємо розум і волю, а це ставить нас в ряді вищих творінь.

В світі є дещо більше як тільки хліб і вода. Є ще література, різні штуки мистецтва, музика, спів, шукання за правдою, шукання за добром і всім, що гарне. І це все називаємо одним слівцем — культура.

Справа Христова не може бути виконана мало-знайками. Церква все боронила й піддержувала змагання до вищої культури і наклонювала людей користати й розвивати свої душевні снаги. На це Церква подбала про різні школи, де ми познайомилибся з книгами вчених, де ми подивлялиб старинні малярські й різьбарські штуки, де ми набралиб любови до музики та удосконалили себе через писання й бесідництво. А це тому, що ми одержали такий степень виховання й культури, який є потрібний до хосенного переведення нашого життя.

ЗАКІНЧЕННЯ. Світ, що забув про Христа, це пустиня. І в цій пустині маємо ми могутним голосом голосити веселі вістки Євангелія. В цій пустині маємо ми іти з Христом і рятувати душі з руїни, що її нанесли вони на себе своїми гріхами і нерозвагою. Тільки Христос може цей світ виратувати, а Він покладає всю свою надію на тебе, дорога Молоде! В дома, в церкві і школі Він тебе на це приготовляв. І коли прийде час проби, уважай, щоб ти його належно перебула.

ПЕРШІ ХРИСТІЯНИ НА УКРАЇНІ

(Продовження зі сторони 14-ої)

вали: "З нами Бог, разумійте язици, яко з нами Бог."

— О так, християни — Українці. Коли ви житимете з Христом, коли зодягнетеся в Христа й віри Йому доховаєте, — напевно перемога буде з вами, бо з вами Бог. — докінчив торжественно найстарщий священик.

І цього святого дня, року Божого посіщення та хрещення України, радісно світило над тою землею ясне, промінне сонце, а з неба спливав до новоохрещених душ голос Вітці небесного: "Це сини й доні мої, що їх Я собі сподобав!"

З певністю вподобання Боже й покров Богородиці буде над усією Україною, як довго її сини останучть вірні Христові й Його обручниці, св. Церкві.

New Name For Our Magazine

It was decided in Saskatoon that this magazine, called "Our Future," be accepted as an official organ of the U.C.Y. throughout Canada. The name is, however, to be changed to "Youth". The magazine is to be gradually enlarged and at the same time the present subscription fee of 50c per year was raised to $1.00.

So next month you will receive this same magazine under a different name — The Youth. All who have paid or renewed their subscriptions before July 31st, are entitled to get the paper for 50c, and all who send in their subscriptions or renew them after that date are bound to pay $1.00.

Are You Missing These?

Every boy and girl can benefit greatly and learn a great deal by reading more newspapers, especially the sections printed purposely for them. You will find these sections in all four Ukrainian Catholic newspapers. These sections are published in Ukrainian as well as in English. So do not deprive yourself of these wonderful opportunities and read:

THE YOUTH SECTION (in Ukrainian) printed in the Ukrainian News, edited in Edmonton.

THE REDEEMER'S VOICE DIGEST (in English) printed in the Redeemer's Voice, edited in Yorkton.

THE YOUTH HERALD (in English) printed in The Future of the Nation, edited in Yorkton.

THE UKRAINIAN YOUTH (in English) printed in the Light, edited in Mundare.

And above all read the youth paper OUR FUTURE, in which every article is carefully chosen and meant especially for every Ukrainian boy and girl. So read it all, every bit of it. It's all written for nobody else but YOU.

To All Our Members

The Editor of our paper wants to make this little magazine as interesting and attractive as possible. But this can hardly be done without the co-operation of the readers. You all would like, I'm sure, to see in it many nice pictures, a page of jokes, short and interesting articles, and above all, about the various social activities carried on by the U.C.Y. Clubs throughout Canada.

But where are we to get all this from? As yet we have no special agent, who would visit all the clubs, gather pictures, etc. So this work must be done by each Club separately. Every Club should have a reporter of its own and send in reports and pictures of various Club activities immediately after they are carried out.

We know that there are many things done all over the Dominion by U.C.Y. Clubs, but, we regret to say, for the last three months we have not received a single report nor even a single picture from any Club. So how can we make your paper attractive and interesting, if you do not help us? You are our only source from which we can get information about you and your work.